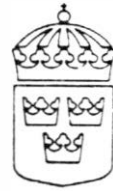

Motion till riksdagen

1989/90:A23

av Stina Gustavsson och Charlotte Branting (c, fp)
med anledning av prop. 1989/90:90 om forskning

Mot.
1989/90
A23—30

Högskolan i Växjö har under årens lopp utvecklat forskning inom en rad specialområden, ofta med anknytning till centrumbildningarna. Detta har gjorts trots avsaknad av reguljära statliga resurser. Bland de områden där högskolan intagit en framträdande roll i det nationella forskarsamhället kan nämnas entreprenörskap och företagsutveckling, arbetsmarknadspolitik, regional historia, transportekonomi, masskommunikation och språk.

Forskningen har till stor del kunnat bedrivas med hjälp av externa finansierare. Skall högskolan i Växjö i framtiden kunna hävda sig på olika områden och kunna svara mot de krav som ställs från samhällets sida, från näringslivets sida och för att kunna tillmötesgå de krav som ställs på olika lärarykter måste högskolan få en större andel av forskningsmedel än vad som föreslås i propositionen.

Förslaget i propositionen innebär att de mindre och medelstora högskolorna tillförs sammanlagt 30 milj.kr. under den kommande treårsperioden. För högskolan i Växjö innebär det en uppräknig med 3,3 milj.kr.

De mindre och medelstora högskolorna är 16 till antalet och får tillsammans mindre att dela på än t.ex. Uppsala universitet som ensamt får 32 milj.kr. Av det totala forskningsanslaget utgör satsningen endast 0,75 % 1990/91 och 1,29 % 1992/93.

År 1989 avlämnade den akademiska rektorskonferensen och de nya högskolornas rektorskonvent ett gemensamt förslag till nationellt handlingsprogram till utbildningsdepartementet och med följande beräkningsgrund:

Medelstilldelningen bör utformas så att varje högskola får ett basanslag kompletterat med en rörlig del som baseras på högskolans summa sektors- och LIF-medel. Den bör garantera att ingen högskola får så lite att den inte ger förutsättningar att uppfylla målen, samtidigt som berättigad hänsyn tas till verksamhetens storlek.

Tillsammans skulle detta beräknings sätt för en medelstor högskola, som högskolan i Växjö, få en medelstilldelning om 10 milj.kr. per år. Vi delar denna uppfattning och anser att riksdagen bör ge regeringen detta tillkänna.

Vi vill i detta sammanhang också ta upp ett område som som kan komma i kläm om forskningspropositionens förslag går igenom och det är den arbetsmarknadspolitiska forskningen. Den hittills bedrivna forskningen har i första hand bekostats med sektorsmedel från bl.a. arbetsmarknadsdeparte-

mentet. Förslaget om överförande av sektorsmedel till det föreslagna socialvetenskapliga rådet säger inget om fortsättningen av den arbetsmarknadspolitiska forskningen vid högskolan i Växjö. Ingen vet utfallet av en ansökan till detta råd, och innan rådet hunnit träda i funktion uppstår en mellanperiod där några resurser för nämnda forskning inte längre står till förfogande.

I praktiken kan förslaget innebära att arbetsmarknadsforskningen i Växjö upphör i och med avskaffandet av nuvarande finansieringskällor. Detta anses vi vara mycket olyckligt sett även ur en nationell synvinkel. Vi menar att högskolan i Växjö även framdeles måste garanteras en arbetsmarknadspolitisk forskning. Högskolan bör tilldelas ett särskilt ramanslag i enlighet med vad som i propositionen kallas för "forskning på eget programansvar".

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ökade forskningsanslag till högskolan i Växjö,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om fortsatt arbetsmarknadspolitisk forskning vid högskolan i Växjö.

Stockholm den 19 mars 1990

Stina Gustavsson (c)

Charlotte Branting (fp)